

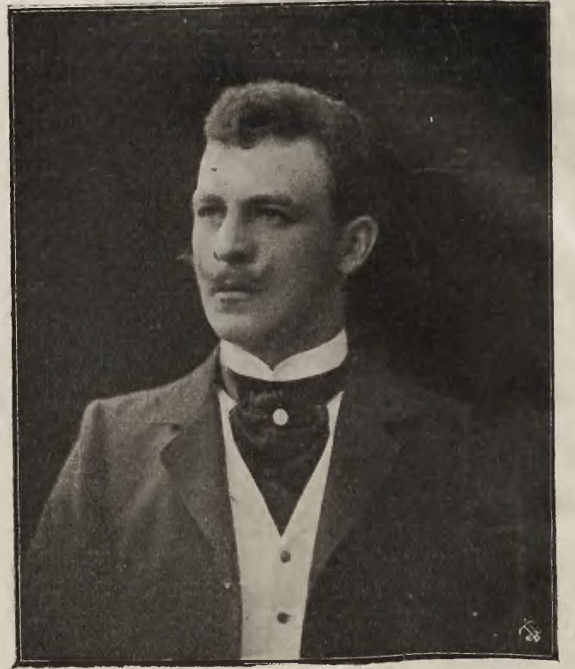
Teatr powszechny popularny w Krakowie:
Dyrektor Grzegorz Senowski.

przedstawienie zgromadza w olbrzymiej widowni cyrkowej — teatr powszechny mieści się w budynku pocyrkowym, odpowiednio przerobionym i urządzonym — tłumy publiczności, która doskonale się bawi, śmieje i oklaskami i wieńcami darzy sownie ulubionych już dzisiaj artystów.

Dyrektorzy teatru postarali się przede wszystkim o doskonały zespół teatralny. I udało im się to w zupełności. Zaangażowali bowiem do swej trupy najlepsze siły teatrów prowincjonalnych,

Teatr powszechny popularny w Krakowie:
Reżyser: Edward Czernański.

Teatr powszechny popularny w Krakowie:
Dyrektor Józef Brzeziński.

Teatr powszechny popularny w Krakowie.

Na czas kanikuły letniej, na czas wakacji powstał w Krakowie teatr, który, dzięki energicznemu kierownictwu, doskonałemu zespołowi grających, oraz trafnemu doborowi sztuk, pozyskał wkrótce sympatię całej publiczności, zwłaszcza wśród sfer mniej zamożnych. Teatr powszechny popularny stał się też od pewnego czasu ogniskiem, gdzie masy ludzi szukają wytchnienia po pracy, szukają wesołości, która tam tryska ze sceny, jak źródło z pośród skał. Rzecz to charakterystyczna, bo krakowska publiczność znana jest ze swoich bardzo wysokich wymagań na punkcie teatru; fakt zaś, że teatr na placu Wielopole pozyskał sobie odrazu sympatię tej publiczności, jest najlepszym dowodem, że teatr jest dobry, że zaspakaja potrzeby wielkiej części ludności, że wogóle odpowiada jej wymaganiom. Trzeba przyznać, że pp. Brzeziński i Senowski, kierownicy i założyciele teatru powszechnego, mieli szczęśliwą rękę i trafili w gust Krakowianom. Każde bowiem

oraz dawnego teatru ludowego w Krakowie i utworzyli przez to zespół, który, wsparty jeszcze takimi siłami, jakimi są pp. Senowscy, byli artyści teatru miejskiego, jest jakby wymarzony, dobrany i zgrany ze sobą tak, że żaden teatr tego pokroju podobnym zespołem poszczycić się nie może i to nie tylko w Galicji, ale i w Królestwie. W doborze tego zespołu czuć umiejętną i wytrawną w sprawach teatralnych rękę obydwóch dyrektorów. Oprócz artystów do ról charakterystycznych, teatr powszechny posiada doskonały ze-

spół operetkowy, w którym siły śpiewackie solowe i choralne odpowiadają wysokim rzeczywiście wymaganiom.

Reżyserję objął w teatrze powszechnym pan Czernański. Artysta to posiadający kolosalną rutynę, miłujący teatr i rozumiejący go, przytem nadzwyczaj sumienny i pracowity. Jego to pracy zawdzięczać należy, że przedstawienia wszystkie idą składnie, że sceny zbiorowe pełne są ruchu i życia, a każda sztuka wyreżyserowana jest znakomicie. P. Czernański był reżyserem na scenie teatru ludowego za dyrekcyi Gabryelskiego, przedtem jeszcze piastował tę godność w trupie p. Majdrowicza, a obecnie po raz trzeci już objął stanowisko reżysera. W historii teatru ludowego pracą swoją, rutyną i doświadczeniem zasłużył sobie p. Czernański na piękną kartę.

Z sił aktorskich przede wszystkim zasługuje na wyszczególnienie znakomity artysta do ról charakterystycznych, epizodycznych, p. Kalinowski.

Niemniej doskonałymi w tych samych rolach są pp. Sarnowski, Ludkiewicz i Robiński.

Teatr powszechny popularny w Krakowie: Trupa artystów z dyrektorami pp. Brzezińskim i Senowskim w środku.